

عکس: president.ir

نماینده عالی دولت ایران در تشیع پاپ

سید عباس صالحی: غمخواری با فقیران و همنوایی با مردم غزه پاپ فرانسیس را محبوب کرد

گزارش

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی روز گذشته با عزیمت به شهر واتیکان در رم، پایتخت ایتالیا، در مراسم تشییع «پاپ فرانسیس» رهبر فقید مسیحیان کاتولیک جهان حضور یافت. سیدعباس صالحی به نمایندگی از مسعود پزشکیان، رئیس جمهوری در این آیین حضور یافت.

پاپ فرانسیس با نام «خورخه ماریو برگولیو» سال ۱۹۳۶ میلادی در آرژانتین به دنیا آمد و اول اردیبهشت‌ماه در ۸۸ سالگی براثر سکنه مغزی درگذشت.

وی از سال ۲۰۱۳ تا زمان مرگش طی ۱۲ سال رهبر کاتولیک‌های جهان بود. به گزارش ایرنا، پاپ فرانسیس اولین پاپ غیراروپایی در ۱۳ قرن گذشته بود. وی در ۱۲ سال رهبری کلیسای کاتولیک، تلاش فراوانی برای تغییر ساختار آن و حمایت از فقرا و حاشیه‌نشینان انجام داد، همچنین کشورهای ثروتمند را برای کمک به مهاجران و تغییر روند گرمایش زمین به چالش کشید. آنچه درباره پاپ فرانسیس بیش از همه مورد توجه قرار گرفته، حمایتش از مردم مظلوم فلسطین و غزه بود که به رغم همراهی سران و دولت‌های غربی از این جنایت‌ها، از آنها انتقاد کرده بود. این مسأله‌ای است که در پیام رئیس جمهوری که به مناسبت درگذشت رهبر فقید کاتولیک‌های جهان صادر شده، آمده است. مسعود پزشکیان در این پیام، از نقاط

برجسته زندگی و رهبری پاپ فرانسیس را «مواضع انسان دوستانه وی در برابر رفتارهای ضد بشری در جهان بویژه مواضع صریح و محکومیت نسل‌کشی رژیم اسرائیل در غزه و تقاضا برای پایان دادن به کشتار زنان و کودکان بی‌گناه فلسطینی» عنوان کرده بود. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی هم که به نمایندگی از رئیس جمهوری در آیین تشییع پیکر پاپ فرانسیس حضور یافت، «ساده‌زیستی، فروتنی، غمخواری با فقیران و همنوایی با ستمدیدگان بویژه مردم مظلوم غزه» را از دلایل محبوبیت رهبر فقید کاتولیک‌های جهان عنوان کرد.

سید عباس صالحی نوشت: «پیکر پاپ فرانسیس در کلیسای سنت پیترو در معرض دیدار وداع است و انبوه جمعیت از دور و نزدیک در این دیدار آخر حضور می‌یابند. ساده‌زیستی، فروتنی، غمخواری با فقیران و همنوایی با ستمدیدگان بویژه مردم مظلوم غزه، او را محبوب ساخت. وی متفاوت زیست و متمایز ماند و در دل‌ها جای یافت. یادش گرامی.»

همان‌طور که از پیام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی مشخص است، بدرقه پیکر پاپ فقید به خانه ابدی‌اش دو بخش داشت: برگزاری سه روز آیین وداع و دیگری تشییع پیکر. پیکر پاپ فرانسیس طی سه روز در تابوتی چوبی به کلیسای «سنت پیترو» در شهر واتیکان در معرض دیدار وداع قرار داشت و پس از برگزاری این آیین، روز گذشته با حضور رهبران سیاسی و دینی جهان تشییع شد. پاپ فرانسیس که اصالتی آرژانتینی داشت،

اولین پایی خواهد بود که در بیش از یک قرن گذشته در خارج از شهر واتیکان به خاک سپرده می‌شود. وی کلیسای «سنت مری ماژور» شهر رم را که حدود ۶ کیلومترمراز میدان «سنت پیترو» فاصله دارد، به‌عنوان مدفن خود انتخاب کرده بود.

به گزارش ایرنا، در این آیین که صالحی به نمایندگی از رئیس جمهوری در آن شرکت کرد، مقام‌های بیش از ۱۵۰ کشور حضور داشتند. رؤسای جمهوری کشورهای آرژانتین، فرانسه، گابن، آلمان، فیلیپین، لهستان، اوکراین و آمریکا، به همراه نخست‌وزیران انگلیس و نیوزیلند، جو بایدن و باراک اوباما رؤسای جمهوری سابق آمریکا، ۲۲۰ کاردینال، ۷۵۰ اسقف و ۴ هزار کشیش از سراسر جهان، از جمله حاضران در این آیین بودند. علاوه بر حمایت از مردم مظلوم غزه، انتقاد از سیاست‌های ضدمهاجرتی و طردگرایانه ترامپ، انتقاد از سرمایه‌داری لجام‌گسخته، تأکید بر گفت‌وگوی ادیان و انتقاد از اسلام‌هراسی، سیاست و رسانه‌های غربی، باعث شده بود از او چهره‌ای متفاوت برای جهان بسازد.

چنین تفاوتی بود که دولت جمهوری اسلامی ایران را برآن داشت تا نامبده‌ای ویژه برای آیین وداع و تشییع پیکر او اعزام کند که وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برای این مأموریت برگزیده شد. چهره فرهنگی و شخصیت علمی سیدعباس صالحی، بیانگر این است که جمهوری اسلامی ایران با قدردانی از مواضع پاپ فرانسیس در دوره حیاتش، با احترام و تعامل و گفت‌وگوی فرهنگی میان ادیان نیز تأکید دارد.

سیاسی

پاپ فرانسیس؛ نگران سرنوشت ادیان و انسان

شده و ریزش پیروان ادیان ابراهیمی بویژه مسیحیت و اسلام بسیاری مسائل و چالش‌های مشترک سبب شد که گفت‌وگوهای ما عمیق و مفصل شود. امروزه برخی از پیروان ادیان از جمله مسلمانان، مسیحیان و دیگران، آن توجه به خدا و بازگشت به مفهوم الوهیت را از دست داده‌اند و برخی حتی در حال فاصله گرفتن از این مفاهیم الهی و معنوی هستند. در حالی که بشر بیش از هر زمان دیگری نیازمند بازگشت به معنویت و اخلاقی است، ارزش‌های انسانی که نقطه مشترک همه ادیان است به کلی در جوامع مختلف رنگ باخته است.

بنابراین دردهای مشترک ادیان می‌باید به‌عنوان پایه‌های اصلی گفت‌وگوی بین‌ادیانی مطرح شود. پاپ فرانسیس برخلاف رویکردهای پیشین که گاه چالش‌ساز بودند، با سفر به کشورهای اسلامی اقدامات تاریخی انجام داد: اعضاء منشور برادری انسانی

در ابوظبی همراه دکتر احمد الطیب (رئیس الازهر) که مفاهیم اخلاقی اسلام و ارزش‌های مشترک انسانی را در این سند آورده مانند ضرورت توجه به آسمان و معنویت را به خوبی در این سند بازتاب می‌دهد، سفر به عراق و ملاقات بی‌نظیر با آیت‌الله سیستانی به عنوان نماد همزیستی ادیان و ابزار علاقه جدی برای سفر به ایران، بعد از آن که من در همان جلسه اول ملاقاتم از او دعوت کردم، در حالی که دعوت قبلی ایران را نپذیرفته بود، اما بعد از آن مباحثی که داشتیم با طیب خاطر پذیرفت که متأسفانه محقق نشد. این فقدان حضور پاپ در ایران به‌ویژه در شرایطی که نیاز به موضعگیری علیه تحریم‌ها و سیاست‌های تند ترامپ

احساس می‌شد، به دلیل آماده نبودن کشورمان برای پذیرایی از رهبر کاتولیک‌های جهان محقق نشد. به هر حال اقدامات پاپ فرانسیس در داخل و خارج کلیسای واتیکان الگویی ماندگار از دیپلماسی دینی مبتنی بر اشتراکات اخلاقی و مبارزه با مادی‌گرایی ایجاد کرد. منشور ابوظبی، ملاقات نجف و تلاش‌های ناکام برای سفر به ایران، همگی نشانگر رویکردی است که می‌تواند می‌توانست دردهای مشترک ادیان را به فرصتی برای همکاری تبدیل کند. متأسفانه عدم سفر به ایران علیرغم تمایل پاپ، به عنوان فرصتی از دست‌رفته برای ایجاد ائتلافی ضدتحریم و تقویت گفتمان مشترک در برابر افراطی‌گرایی باقی ماند.

پاپ فرانسیس به دلیل پیشینه خانوادگی خود (مهاجرت از ایتالیا به آرژانتین) نسبت به موضوع مهاجرت حساسیت ویژه‌ای داشت، او که مهاجرت را به عنوان سرنوشت خانواده‌اش تجربه کرده بود، همواره بر پذیرش مهاجران - به ویژه آنان که تحت فشارهای سیاسی و اقتصادی مجبور به ترک وطن می‌شوند - تأکید می‌کرد. او با اقدامات تند مرتبط با نژادپرستی به شدت مقابله می‌کرد و کشورها را به حمایت از آسیب‌پذیرترین اقشار مهاجر فرامی‌خواند. پاپ فرانسیس شخصیتی بی‌تغییر در میان پاپ‌ها بود: چه‌راهی چندبُعدی که فقدان او به‌زودی در صحنه‌های مختلف جهانی احساس خواهد شد.

او کلیسای کاتولیک را وارد مصالح اجتماعی زمانه کرد: از مسائل محیط زیستی تا چالش‌های جامعه بشری، اقدامات بی‌سابقه‌ای در این زمینه‌ها انجام داد. در ملاقات آیت‌الله اعرافی با پاپ فرانسیس، او اعلام کرد: «دولت ایران را دوست دارم چون بر پایه نظامی دینی استوار است»، پاپ بارها در دیدارهایی که با او داشتم علاقه عمیق خود به فرهنگ، تمدن و مردم ایران را صراحتاً ابراز کرد.

حضور آقای دکتر عباس صالحی در واتیکان، همانند سایر کشورها که هیأت‌اعزام کردند، اقدام خوب و جالبی بود. با این حال، اگر نظر شخصی من پرسیده شود، شخصیت و جایگاه پاپ فرانسیس (به عنوان رهبر کاتولیک‌های جهان و رهبر واتیکان به عنوان یک نظام دینی) می‌تواند که هیأتی جامع‌تر اعزام شود. ما هم که یک حکومت دینی هستیم، شاید بهتر بود با اعزام شخصیت‌هایی ملی و اسلام‌شناس در تراز بالا در کنار جناب وزیر فرهنگ و آیت‌الله آقای دکتر محقق داماد (با توجه به ارتباط و شناختی که پاپ فرانسیس از ایشان داشت) در همراهی با

سایر عالمان روشن ضمیر حضور می‌یافتیم؛ حتی من معتقد هستم بسیار بجا بود که آقای رئیس جمهوری محترم با معاون اول در یک چنین رویداد مهمی شرکت می‌کردند. هرچند وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی جایگاه بالایی در دولت دارد و آقای صالحی با سابقه روحانیت، مدیریت فرهنگی و جایگاه دانشگاهی، شخصیت شناخته‌شده‌ای هستند، اما با توجه به مواضع همگرایانه پاپ فرانسیس با سیاست‌های ایران (به ویژه در مسائل خاورمیانه) و ابراز علاقه مکرر او به فرهنگ، تمدن و مردم ایران -مانند اظهارنش در دیدار با آیت‌الله اعرافی- ما اشاره کردم - به نظری‌رسید نیاز به توجه ویژه‌تر و سطح بالاتری از تعامل وجود داشته باشد.

با این حال، حضور فعلی را مغتنم می‌شمارم و اقدام انجام‌شده را منهای بعضی از حواشی مثبت ارزیابی می‌کنم.

داداشت

طه هاشمی
سفیر پیشین
ایران در واتیکان

کسانی که با تاریخ مسیحیت بویژه مذهب کاتولیک آشنایی دارند، به خوبی می‌دانند که پاپ فرانسیس در میان پاپ‌های پیشین از جنبه‌های متعددی، برجسته بوده و عملکرد او در مقام پایی قابل توجه است. او در طول سیزده سال فعالیت خود خدمات ارزنده‌ای در زمینه‌های مختلف ارائه داد؛ چه از لحاظ توجه به مسائل انسانی و چه از نظر نقش مؤثری که در تحولات مذهب کاتولیک ایفا کرد. همچنین تلاش‌های او در ایجاد

همگرایی میان مذاهب مسیحیت و ادیان دیگر نیز بسیار قابل توجه بوده است.

آنگنان که می‌توانیم بگوییم پاپ فرانسیس بدون تردید پرچمدار گفت‌وگو بود و به دلیل اینکه از آمریکای لاتین آمده و با مردم کوچه و بازار زندگی کرده بود، به‌شدت نسبت به حقوق محرومان و مستضعفان و مظلومان عالم حساس بود. ایشان بارها در ارتباط با تحریم‌های ظالمانه‌ای که به ملت ایران شده بود موضع داشت و در هرجایی که امکانش بود، نظر خود را بیان می‌کرد و می‌گفت اینها خلاف حقوق انسانی است. نمی‌توانید موردی از نزاع‌ها و جنگ‌های دنیا را پیدا کنید که در طول دوره‌ای که پاپ فرانسیس رهبر کاتولیک‌های جهان بود رخ داده باشد و ایشان برای برقراری صلح پیشقدم نشده‌اند.

پاپ فرانسیس در همین اواخر به جد خواهان متوقف شدن جنگ در غزه بود و به همین خاطر است که اسرائیل، نمایندگی‌های خود را منع کرده تا به سفارتخانه‌های واتیکان در سراسر دنیا بروند و دفترهای یادبود را امضا کنند. این اقدام به‌خوبی نشان می‌دهد که پاپ فرانسیس در جبهه‌ای بوده که مظلومان عالم قرار داشته‌اند.

پاپ فرانسیس وقتی وارد واتیکان شد تشریفات قبلی را کنار زد. یکی از نقاط بارز زندگی او ساده زیستی‌اش بود. او وقتی به مقام پایی رسید به کلی سفرهای تفریحی تابستانی را حذف کرد و بر خلاف سنتی که در واتیکان بود و در ایام تابستان که هوای رم گرم است پاپ‌ها به کاخ تابستانی کستل کندولفو می‌رفتند او همه این موارد و خرج‌های گزاف را تعطیل کرد و به جای آنکه در کاخ رسولی واتیکان مستقر شود، در یکی از آپارتمان‌هایی که سایر کاردینال‌ها در آن زندگی می‌کردند، مستقر شد و کارهای شخصی‌اش را خودش انجام می‌داد.

پاپ فرانسیس سنت‌شکنی‌هایی انجام داد که در تاریخ مذهب واتیکان بی‌سابقه بود و بسیاری را با وضعیتی غیرمنتظره مواجه کرد. پیش از دوره او، پاپ بندیکت شانزدهم در اقدامی کم‌نظیر و تاریخی از مقام خود استعفا داد، زیرا به‌دروستی احساس می‌کرد کلیسای کاتولیک با چالش‌هایی روبه‌روست که او قادر به حل آنها نیست و نیاز به رهبری جوان‌تر، معتقدتر و متعهد به مسیر اصلاحات دارد.

در این میان، فرانسیس (با نام اصلی خورخه ماریو برگولیو) پیش از انتخاب به مقام پایی، حتی استعفاي خود از مقام کاردینالی را به بندیکت شانزدهم ارائه کرد. طی سه شنبانه روز گفت‌وگوی محرمانه، او بندیکت شانزدهم را در جریان انحرافات در کلیسای واتیکان و ضرورت انجام اصلاحات قرار داد اما درخواست کرد که استعفاي او را از کاردینالی حتی بپذیرد اما بندیکت از فرانسیس خواست همراهی کند و تجربه زیسته در واتیکان را با تمام چالش‌ها و مشکلات مذهب کاتولیک بررسی نمایند و فرانسیس در این مدت با بندیکت راه‌های نجات مذهب را بررسی کردند. اگرچه بندیکت در نهایت استعفاي فرانسیس را نپذیرفت، اما همین گفت‌وگوها چرقه‌ای در ذهن او ایجاد کرد که این فرد با سابقه، نگاه اصلاح‌طلبانه و اعتقادات ریشه‌دار می‌تواند مذهب کاتولیک را نجات دهد.

سرانجام بعد از استعفاي بندیکت شانزدهم مجمع کاردینال‌ها به این نتیجه رسیدند که شخصیتی از آمریکای لاتین را برای مقام پایی انتخاب کنند. هرچند تبار فرانسیس (پاپ منتخب) ایتالیایی بود، اما او در آرژانتین متولد شده و به عنوان اسقف اعظم بوئنوس آیرس، در دوران بحران‌های سیاسی و حکومت‌های نظامی این کشور، توانست با مدیریتی هوشمندانه مانع از مواجهه مذهب کاتولیک با چالش‌های جدی شود و ثبات آن را حفظ کرد.

او شخصیتی بی‌بدیل بود. من در کنار ملاقات‌های معمول در پنج سالی که در واتیکان بودم، دو ملاقات طولانی با او داشتم. ملاقات‌های معمولی در سفرها اغلب کوتاه هستند، اما به دلیل مباحث مشترک بین اسلام و مسیحیت -مانند تهدیدهای مشترکی که هر دو دین را هدف قرار داده و همچنین گسست امروزی بین زمین و آسمان- به وجود آمده و تهدیدی که متوجه خدایبوری است، انحرافات‌ی که از درون اندک‌بر ادیان آسمانی

«ایران» از یک تحول جدید دفاعی گزارش می‌دهد

سامانه‌های بومی، مأمور دفاع از حریم هوایی ایران

کند. موضوعی که از نظر فرماندهی معظم کل قوا هم دور نمانده است.
همین ماه سال گذشته، سردار امیرعلی حاجی‌زاده فرمانده نیروی هوافضای سپاه پاسداران در یک برنامه تلویزیونی، از تلاش ایران برای دستیابی به سامانه‌های ضدبالستیک بومی خبر داد. حاجی‌زاده تأکید کرد: «در هر جلسه‌ای که سردار سلامی، سردار باقری و من خدمت رهبر انقلاب رسیدیم، اولین پیگیری ایشان در این باره است. پروژه‌ای که تقریباً از سه سال پیش شروع شده، ان‌شاءالله سال آینده اولین محصولات آن بیرون خواهد آمد. تهران و برخی از شهرهای بزرگ را به سامانه‌های دفاع ضد بالستیک مجهز خواهیم کرد.»
در روزهای گذشته امیر صباچی‌فرد، فرمانده قرارگاه مشترک پدافند هوایی خاتم الانبیا(ص)، اظهارات سردار حاجی‌زاده را تکرار کرده است تا دستیابی ایران به سامانه ضدبالستیک بومی، از یک احتمال به یک رویداد قطعی تبدیل شود.
امیر صباچی‌فرد که پنجشنبه هفته گذشته به همراه فرمانده نیروی هوافضای سپاه پاسداران از مواضع پدافندی نظنز و خنداب بازدید کردند و آمادگی دفاعی این یگان را مورد ارزیابی عملیاتی قرار دادند، اعلام کرد که «پدافند بومی بدون وابستگی به

پی برد. این موضوع برای کشوری مانند ایران که در منطقه‌ای ژئوپلیتیک و پرتنش مانند غرب آسیا قرار دارد، به یک ضرورت استراتژیک تبدیل شده است. جمهوری اسلامی ایران با توجه به تجربه جنگ تحمیلی هشت ساله، دریافت است که برای حفاظت از امنیت ملی، بومی‌سازی و برخورداری از سامانه‌های پدافندی نه‌تنها یک انتخاب استراتژیک، بلکه یک ضرورت حیاتی برای حفظ استقلال و امنیت ملی است.
حمله سال گذشته رژیم صهیونیستی به چند پایگاه پدافندی کشورمان که البته برخلاف ادعایشان چندان هم مؤثر نبود، نشان داد نیروی پدافندی در خط مقدم درگیری با نیروهای متخاصم قرار دارند. این سامانه‌ها را نیز بیش از پیش آشکار ساخته است. برای همین تقویت این بخش از حوزه دفاعی ایران به صورت ویژه در دستورکار قرار گرفت.

چرا بومی‌سازی؟

بومی‌سازی سامانه‌های دفاعی به‌ویژه سامانه‌های پدافندی، به ایران امکان می‌دهد سامانه‌های دفاعی خود را متناسب با نیازهای خاص جغرافیایی و تهدیدات منطقه‌ای طراحی

صباحی‌فرد، فرمانده قرارگاه مشترک پدافند هوایی خاتم الانبیا(ص)، در بازدید از مواضع پدافندی نظنز و خنداب اعلام کرد که پدافند بومی بدون وابستگی به

صباحی‌فرد، فرمانده قرارگاه مشترک پدافند

هوایی خاتم

الانبیا(ص)،

در بازدید از

مواضع پدافندی

نظنز و خنداب

اعلام کرد

که پدافند

بومی بدون

وابستگی به

خارج از کشور

در سطوح بالا

در دستور کار

پدافند هوایی

کشور است

خارج از کشور در سطوح بالا در دستور کار پدافند هوایی کشور است.»
این اظهارات نشان دهنده یک برنامه‌ریزی منسجم و بلندمدت برای تقویت توان دفاعی کشور است.
نظنز و خنداب، به عنوان دو سایت حساس هسته‌ای ایران، از اهداف بالقوه دشمنان محسوب می‌شوند و حفاظت از آنها نیازمند سامانه‌های پدافندی پیشرفته و قابل‌اعتماد است.

تطبیق با نیازهای خاص دفاعی

سامانه‌های بومی می‌توانند به‌گونه‌ای طراحی شوند که با شرایط محیطی و استراتژی‌های دفاعی ایران همخوانی کامل داشته باشند.

به عنوان مثال، سامانه‌های پدافندی ایران باید قادر به مقابله با موشک‌های بالستیک با بردهای مختلف و پهنادهای پیشرفته‌ای باشند

که ممکن است از سوی دشمنان منطقه‌ای یا فرامنطقه‌ای مورد استفاده قرار گیرند.

کاهش وابستگی به خارج

وابستگی به سامانه‌های خارجی کشورها را در برابر فشارهای سیاسی، تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی آسیب‌پذیر می‌کند. ایران که سال‌هاست تحت تحریم‌های شدید اقتصادی و نظامی قرار دارد، به‌خوبی از مخاطرات وابستگی به تأمین کنندگان خارجی آگاه است. بومی‌سازی امکان تولید، نگهداری و ارتقای سامانه‌ها را در داخل کشور فراهم می‌کند و ریسک قطع دسترسی به قطعات یدکی یا پشتیبانی فنی را به حداقل می‌رساند.

به این موارد باید این راه‌م اضافه کرد که واردات سامانه‌های پدافندی معمولاً با هزینه‌های گزاف